



Animacja kultury przyrodniczej szansą na rynku pracy

Dostosowanie oferty dydaktycznej UP do potrzeb
gospodarki i rynku pracy w zakresie nauk
przyrodniczych przez wykorzystanie doświadczeń
Uniwersytetu Burgundzkiego w Dijon (Francja)



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY





Wzbogacenie oferty kształcenia poprzez utworzenie nowej specjalności w oparciu o doświadczenia Partnera (UB).

Cel zostanie osiągnięty poprzez wspólne wypracowanie programu oraz kompletu sylabusów zajęć specjalnościowych nowatorskich studiów **specjalności ANIMATOR KULTURY PRZYRODNICZEJ** realizowanych na Uniwersytecie Pedagogicznym.



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY





Nawiązanie współpracy z pracodawcami, realizacja praktyk i organizacja konferencji

**Spotkanie panelowe z pracodawcami –
współpraca w zakresie przygotowania
programu studiów i praktyk w ramach
realizowanych specjalności**



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY





Nawiązanie współpracy z pracodawcami, realizacja praktyk i organizacja konferencji

Nawiązanie współpracy z instytucjami,
w których absolwenci/cki mogą odbywać
praktyki i znaleźć zatrudnienie.



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY







“The world as we have created it is a process of our thinking. It cannot be changed without changing our thinking”

Albert Einstein



“Education is the kindling of a flame, not the filling of a vessel”

Socrates



“Computers are useless. They can only give you answers”

Pablo Picasso



Animacja kultury przyrodniczej

jest sposobem oddziaływania mającym na celu wychowanie i kształcenie jednostek, grup i środowisk przez kulturę przyrodniczą i dla kultury (w jej szerokim ujęciu).

Tło teoretyczne

- Aby informacje naukowe docierały do odbiorców i były przez nich przyswajane, niezbędne jest nadawanie im atrakcyjnej, interesującej formy. Muszą, bowiem budzić zaciekawienie, motywować do poświęcenia czasu i uwagi na zaznajomienie się z treścią udostępnionych informacji.
- **Animator jest gwarantem obiegu informacji i odpowiedzialności za treść i formę przekazu.** Stara się zaszczepić dobry klimat społeczny, zapewnić powodzenie projektów animacyjnych [...] każdy obszar animacji rządzi się swoimi specyficznymi regułami, które animator musi nauczyć się poznawać, jednocześnie dostosowując się do bardzo zróżnicowanych kategorii osób, którym ma „towarzyszyć” (Carton, Daragon, 2013).

Tło teoretyczne

- Celem wizyt w muzeach jest najczęściej edukacja, tak więc **narracja skonstruowana jest wokół posiadanego zasobu wiedzy i przekazania narzędzi odczytu**; w przypadku miejsc pamięci (np. dawne obiekty przemysłowe) chodzi najczęściej o przekazanie swego rodzaju spuścizny, a zatem narracja opierać się będzie na danych historycznych, lecz także na świadectwach; podczas zwiedzania miast czy wizyt w zakładach pracy, celem jest przeważnie **promocja danego miejsca**, tak więc przewodnik stara się przedstawić najbardziej atrakcyjne jego części. **Cele te mogą się łączyć między sobą; każdy z nich jednak wyznacza kierunek narracji** oraz warunkuje wybór przedstawianych obiektów czy trasy (Gellereau, 2011).

konieczność negocjacji form przyswajania przekazu

- Funkcjonując jako „spektakl”, debata zakłada podjęcie ryzyka związanego z konstrukcją sensu, poprzez fakt, że musi pozostawać otwarta na świat zwiedzających.



otwarcie na złożoność i debatę

Stymulacja wyobraźni

- Animator umieszcza publiczność w roli czynnego uczestnika rekonstrukcji, a więc jako bohatera pewnego świata.




Animator kultury jako współczesny zawód

- Animator kultury to współczesny zawód lub rola społeczna sprawowana przez osobę, której **działania polegają właśnie na ożywianiu, pobudzaniu, aktywizowaniu, rozwijaniu** etc. tak szeroko rozumianej kultury. Zakłada się przy tym, że kultura danej społeczności stale wymaga troski i wsparcia animacyjnego, aby możliwe było chronienie, ugruntowanie i przekazywanie istotnych społecznie wartości kulturowych (Kubinowski, 2013).




Animator kultury jako współczesny zawód

- Animacja kultury przyrodniczej polega na **stosowaniu serii zabiegów wyzwalających twórcze potencjały, pobudzających i motywujących do kreatywnych działań na rzecz środowiska przyrodniczego**, podnoszących poziom partycypacji społecznej, integrujących ludzi między sobą na rzecz podnoszenia jakości życia, pobudzających ciekawość poznawania i potrzebę tworzenia kultury, wspierających i promujących aktywność kulturalną i społeczną w wymiarze przyrodniczym.

- 
- Animacja kultury przyrodniczej jako ważna dziedzina teorii i praktyki edukacyjnej zyskuje we Francji coraz większe grono badaczy, poziom zainteresowania projektami animacyjnymi wzrasta z roku na rok, specjalności i kierunki studiów z tego zakresu cieszą się coraz większą popularnością.

<http://www.akpefs.up.krakow.pl>





podstawowa wiedza w zakresie biologii i ochrony środowiska

- bioróżnorodność organizmów, charakterystyka zbiorowisk roślinnych i zwierzęcych,
- metodyka oznaczania organizmów i przygotowywania ekspozycji muzealnych

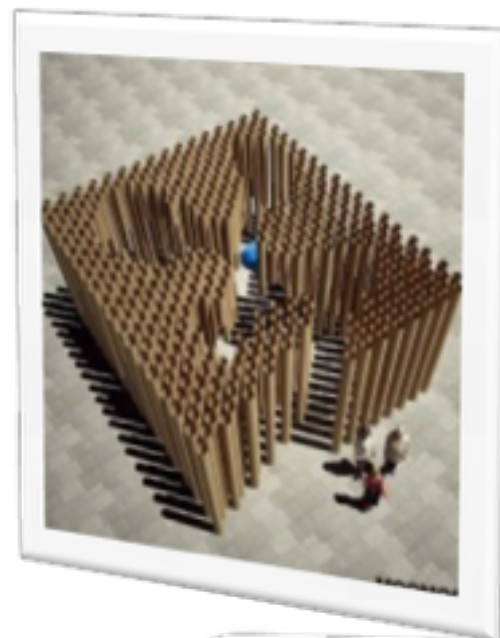
podstawowa wiedza o animacji

- organizowanie i przeprowadzanie imprez naukowych,
- tworzenie powiązań między nauką i sztuką,
- komunikacja dzięki różnym mediom przy użyciu zróżnicowanych platform komunikacyjnych w różnych środowiskach edukacyjnych wśród osób w różnym wieku i o różnym statusie społecznym.

kompetencje społeczne


- umiejętności interpersonalne i organizacyjne,
- umiejętności tworzenia sytuacji edukacyjnej,
- komunikatywność,
- kreatywność,
- kierowanie własnym rozwojem ...





- umiejętność określania treści i form działań kulturalnych, np. konferencji, wystaw, instalacji, przedstawień, filmów, warsztatów,
- znajomość zasad nawiązywania współpracy partnerskiej ze stowarzyszeniami zewnętrznymi przy okazji realizacji opracowanych przez siebie projektów kulturalnych.



- 
- wytworzenie umiejętności opracowywania strategii komunikacyjnych,
 - wytworzenie umiejętności koordynacji działań w zakresie środków mediacyjnych i ich wykorzystania,
 - wytworzenie umiejętności rozpoznawania potrzeb zainteresowanych,
 - poznanie poszczególnych kategorii publiczności (niepełnosprawni, niedowidzący, osoby starsze, dzieci i młodzież), socjologii i typologii publiczności,
 - poznanie metod przekazywania wiedzy, tworzenia i adaptacji narzędzi i programów mediacyjnych, prowadzenia działań promujących określoną ofertę kulturalną oraz poznanie obiegów i kanałów komunikacyjnych,
 - rozumienie związków między nauką a sztuką, artystycznych i kulturalnych aspektów sztuk wizualnych oraz elementów historii sztuki, przedstawień artystycznych, literatury, nauk humanistycznych i społecznych, jak również:
 - przykładowych zbiorów instytucji muzealnych, propozycji instytucji kulturalnych, kierunków polityki władz publicznych w zakresie szerzenia odkryć i wynalazków naukowych w społeczeństwie.

wykorzystywanie ulic i przestrzeni miejskich



zadaniem animatora jest stosowanie nowych form przekazu polegających nie tylko na edukowaniu, ale i nadawaniu miejscom nowych tożsamości i stymulowaniu wyobraźni odbiorców


- 
- **Sondaż diagnostyczny** techniką wywiadu fokusowego (*Word Cafe*) z pracodawcami oraz techniką ankiety przeprowadzonej wśród nauczycieli biologii




- **Kompetencje animatora kultury przyrodniczej uczestnicy wywiadu rozdzielili na twarde i miękkie.**

Kompetencje twarde:

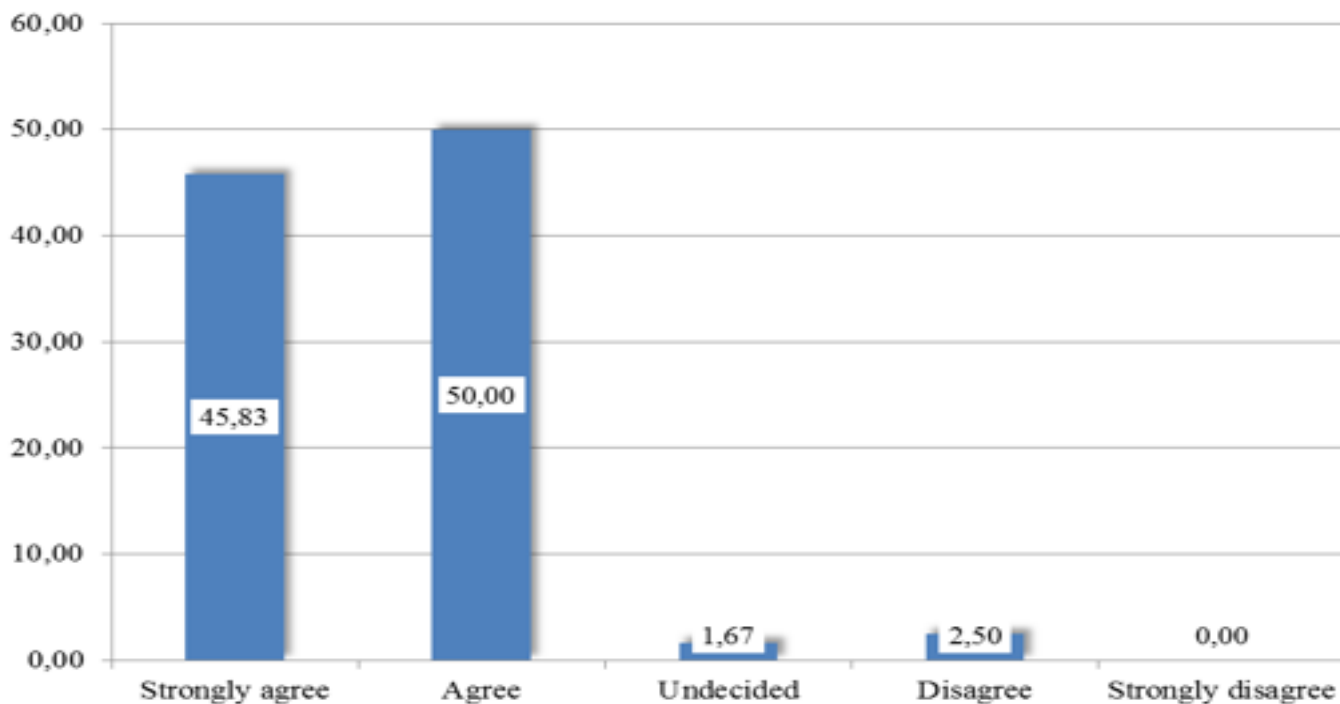
- szeroka wiedza przyrodnicza o charakterze interdyscyplinarnym,
- znajomość metod pracy z grupą o różnym charakterze (dzieci, młodzież, osoby dorosłe, osoby starsze itp.),
- umiejętność posługiwania się technologią komputerową dla celów tworzenia prezentacji i materiałów edukacyjnych,
- znajomość podstaw psychologii,
- dobra znajomość języka ojczystego (prawidłowe wysławianie się, bogate słownictwo, umiejętność redagowania tekstów),
- znajomość języków obcych,
- znajomość zasad BHP i udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej

- 
- Wśród **kompetencji miękkich** uczestnicy podkreślali konieczność posiadania umiejętności organizacyjnych i interpersonalnych, zarządzania zespołem, pracy z trudnym klientem, pracy z niepełnosprawnymi, umiejętności tworzenia sytuacji edukacyjnej, przyciągania uwagi i koncentrowania uwagi uczestników na problemie/ obiekcie/ zjawisku.

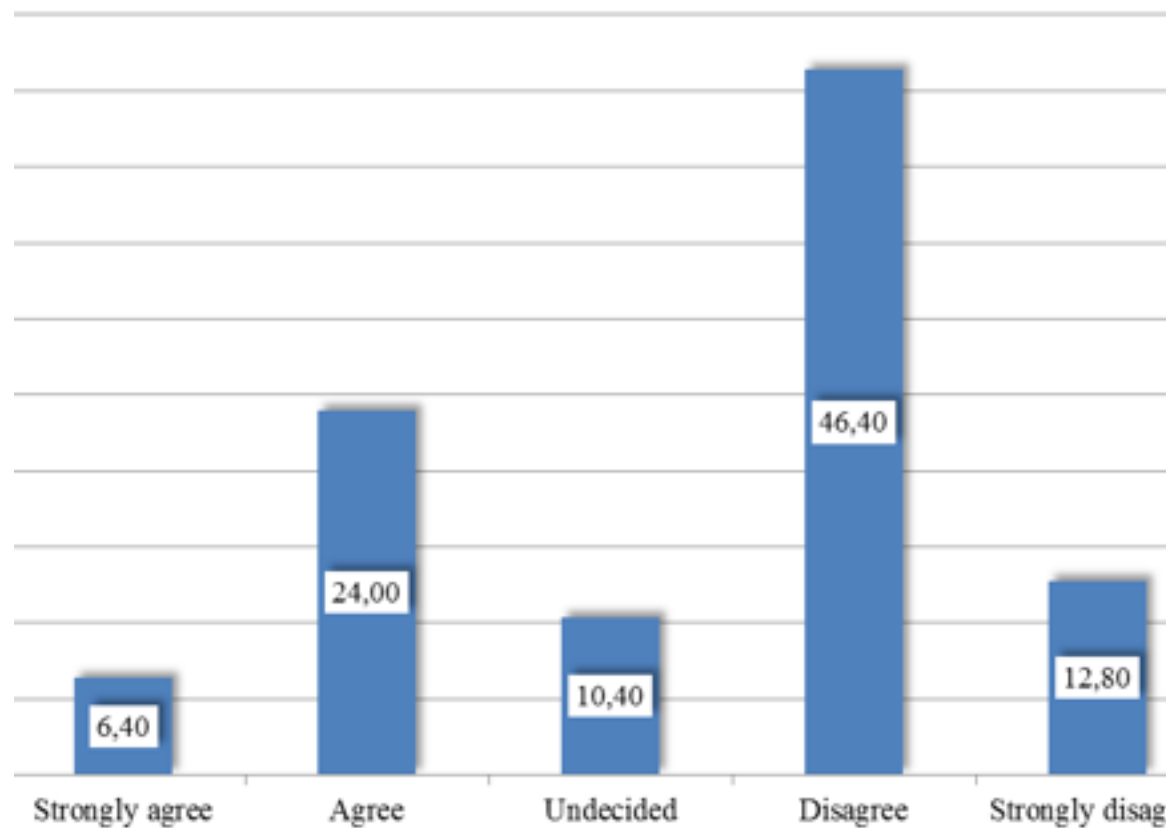


Pracodawcy uczestniczący w wywiadzie wskazują na wiele działań i zadań, które może realizować animator kultury przyrodniczej.

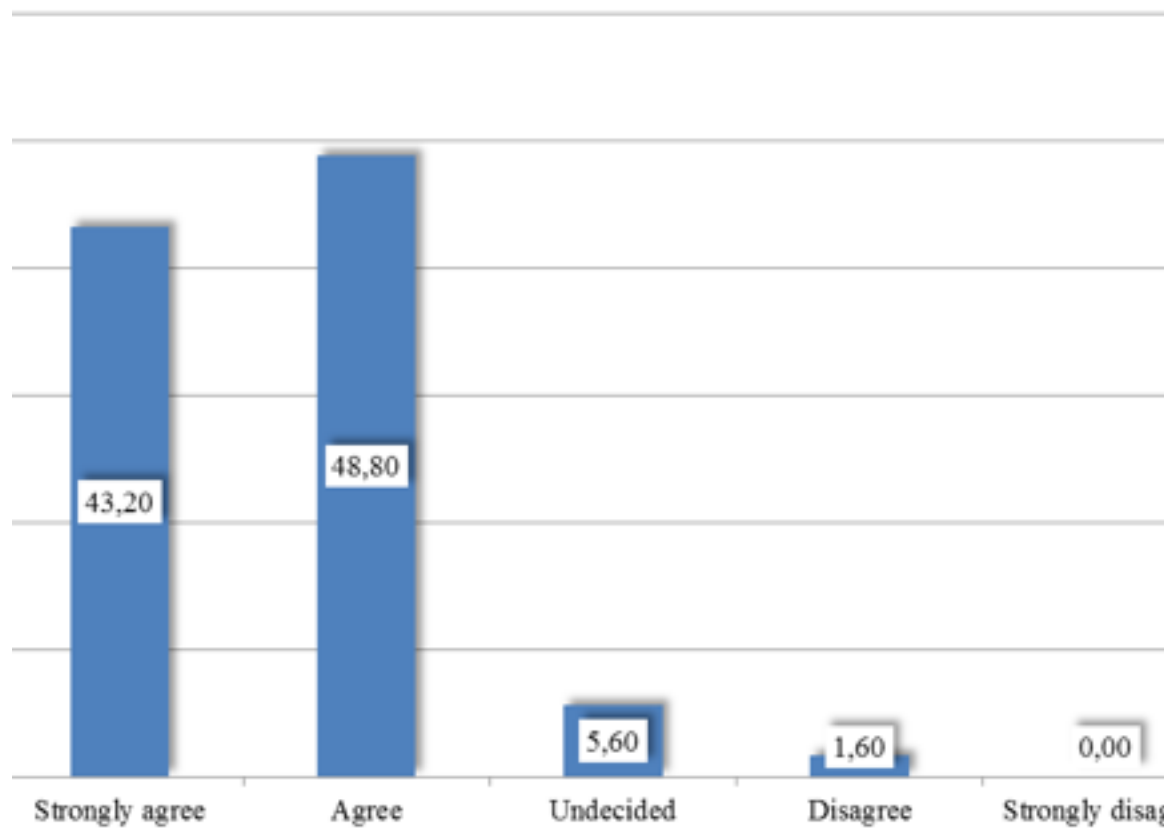
- Poza standardowym oprowadzaniem po obiekcie i przekazywaniem informacji zwiedzającym animator powinien rozbudzać zainteresowanie nauką i przyrodą, wciągać uczestników w interakcje, inspirować do pogłębiania wiedzy z danego obszaru i promować naukę.



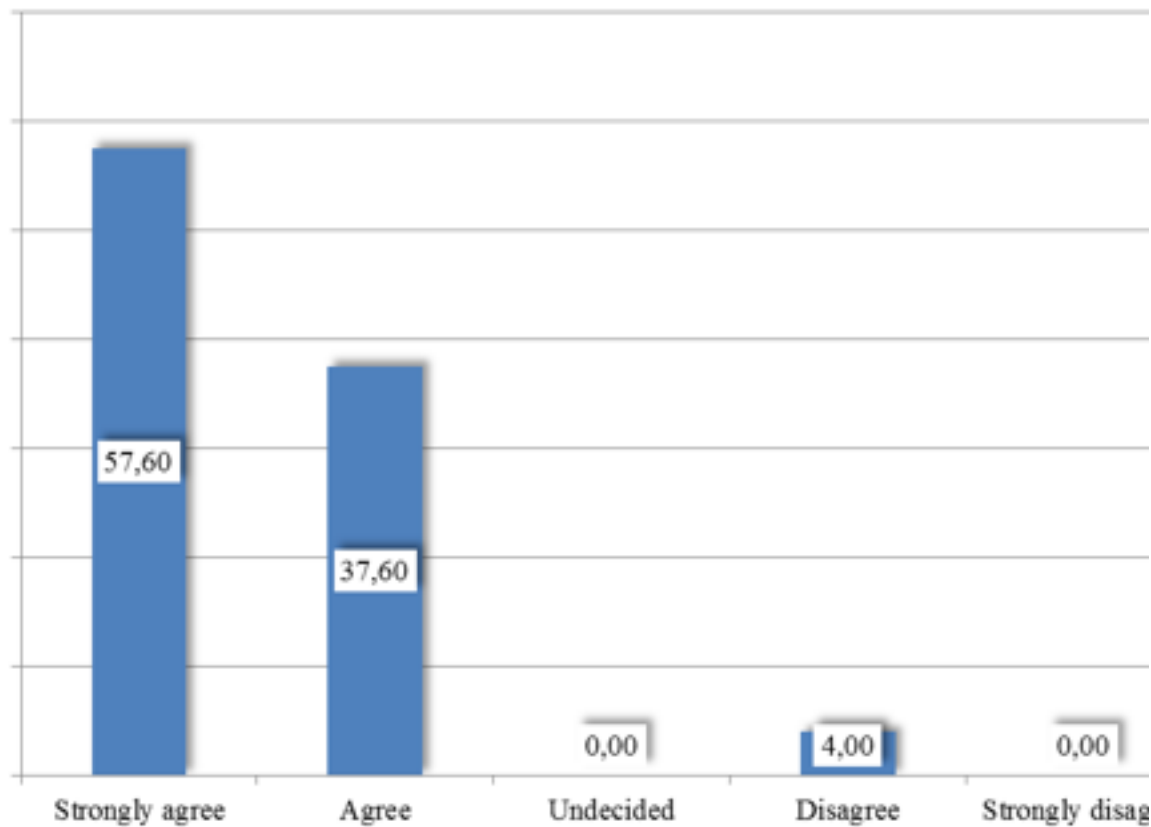
Ponad 95% badanych zgadzało się ze stwierdzeniem, że poprzez kulturę popularną i media społecznościowe nabywamy dziś nowe umiejętności i zmieniamy swoje postawy. Tylko 2,5% respondentów nie zgadzało się z tym stwierdzeniem



Nauczyciele są dość podzieleni w opiniach na temat roli jaką odgrywają najnowsze osiągnięcia nauk przyrodniczych w rozbudzaniu zainteresowań uczniów. Ponad 60% respondentów nie sądzi, by tylko najnowsze osiągnięcia naukowe mogły zainteresować uczących się



Ponad 90% nauczycieli dostrzega, że kontakty z naukowcami są bardzo istotne dla rozbudzania zainteresowań



Nauczyciele (95,2% badanych) zgadzają się, że konieczne jest bezustanne poszukiwanie i testowanie nowych metod motywowania i rozbudzania zainteresowań.



podsumowanie

- Kultura naukowa jest przede wszystkim pewnym stanem umysłu, sposobem stawiania pytań światu, sposobem myślenia, widzenia, analizowania (Giordan & Pellaud, 2009).
- Obecna dydaktyka, szczególnie w obszarze nauk przyrodniczych, uczy nas, że w obliczu całości wiedzy naukowej, uczący się poddaje w wątpliwość swe początkowe wyobrażenia na temat danego zagadnienia (Lévy-Leblond, 2010).

podsumowanie

- Popularyzacja wiedzy ma dzisiaj za zadanie przywrócenie komunikacji i zbudowanie relacji dialogowej, przywrócenie kreatywnego dialogu w relacji dwustronnej, budowanie mostów między nauką a całym społeczeństwem, od dwugłosu do dialogu poprzez trialog. Trialog zakłada istnienie **mediatora** – **animatora** – **pośrednika**, który pomoże dostrzec, że wiedza książkowa, specjalistyczna może być dostępna nie tylko dla naukowców, że istotna jest treść komunikatu i logiczne argumentowanie oraz pomoże udowodnić, że deficyt wiedzy pogłębia spory i inkluzję osób i grup społecznych.

